

नुसमारभ्य । एतस्मिन् काले देवाः सुवर्गं लोकमायन् ।
 साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति । अथो समृद्धे-
 नैव यज्ञेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति । अहुतो यज्ञो
 यज्ञपतेरित्याहानात्थ्यं । इन्द्रावान्त्वाहेत्याह । इन्द्रि-
 यमेव यजमाने दधाति । बृहद्वा इत्याह ॥ ८ ॥

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः । सुवर्गस्य लोकस्य सम-
 ध्यै । यजमानदेवत्या वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् ।
 प्राण आधारः । यत्संस्पर्शयेत् । भ्रातृव्येऽस्य प्राणं द-
 ध्यात् । असंस्पर्शयन्नत्याक्रामति । यजमान एव प्राणं
 दधाति । पाहि माग्ने दुश्चरितादामा सुचरिते भजे-
 त्याह ॥ ९ ॥

अग्निर्वाव पवित्रम् । वृजिनमन्दतं दुश्चरितम् । ऋजु-
 कर्मसत्यं सुचरितम् । अग्निरेवैनं वृजिनादन्दता-
 दुश्चरितात्पाति । ऋजुकर्म सत्ये सुचरिते भजति ।
 तस्मादेवमाशास्ते । आत्मनो गोपीथाय । शिरो वा ए-
 तद्यज्ञस्य । यदाधारः । आत्मा ध्रुवा ॥ १० ॥

आधारमाधार्यं ध्रुवाः समनक्ति । आत्मन्नेव यज्ञस्य
 शिरः प्रतिदधाति । द्विः समनक्ति । द्वौ हि प्राणापा-
 नौ । तदाहुः । चिरेव समञ्ज्यात् । चिधातु हि शिर-